

[Aksel Larsen.]

globalt spørgsmål. Men nu bliver det efterhånden fremstillet sådan, at kampen mod forureningen kun kan føres, hvis Danmark går ind i fællesmarkedet. Ja, jeg ved godt, at statsministeren kan bevise, at det har han faktisk ikke sagt, men han har givet indtryk af, at sådan er det. Dette med forureningen skal bruges som argument.

Så er der statsministerens og andres taler om Nordek. Statsministeren siger, at Nordek ingen mulighed er, for Kekkonen har den 29. april 1971 i Norrbotten sagt noget negativt om det nordiske samarbejde. Men så må jeg måske minde om, hvad jeg også gjorde i min tale, at for en 3-4 uger siden var der i tv en nordisk statsministerdiskussion, udsendt fra Stockholm, og dér erklærede Finlands statsminister, Aura, som er statsminister i et forretningsministerium, meget tydeligt, at når eller hvis Danmark og Norge sagde nej til fællesmarkedet, kunne der igen forhandles om Nordek med håb om et resultat. Da dette blev sagt meget tydeligt, og da Sveriges statsminister, Palme, til en afværgemanøvre fra en af de andre statsministre om, at udenrigsminister Leskinen fra Finland havde sagt, at Nordek var skrinlagt, gjorde opmærksom på, at han havde den mening, at et skrin har den egen- skab, at det kan lukkes op, så vendte journalisterne sig til Danmarks statsminister og spurgte: hvad mener statsministeren om den finske statsministers tilsagn om at forhandle om nordisk samarbejde? Statsminister J. O. Krag gav et svømmende svar. Man gentog spørgsmålet, hvorpå statsministeren så ned i bordet og holdt en tale på imellem et og to minutter om alt muligt mellem himmel og jord på hele jordkloden, men kun ikke omtalte, hvad den finske statsminister havde sagt. Det gjorde et meget dårligt indtryk, vil jeg sige, men samtidig havde det desværre den virkning, at journalisterne blev så forvirrede, at de glemte, hvad det egentlig drejede sig om, og ikke holdt statsministeren fast ved, at han skulle have svaret hr. Aura.

Det er rigtigt, som jeg har gjort opmærksom på, at det er præsidenten i Finland, der står for udenrigspolitikken. Derfor kan statsministeren ikke fremsætte sådanne udtalelser uden at have dækning hos præsidenten, og han kan ikke gentage dem uden

dækning og da slet ikke, når han er statsminister i et forretningsministerium.

Jeg står her med Ritzaus Bureaus telegram fra den 7. december 1971 fra Helsingfors, og jeg tillader mig at læse ordlyden op. Her står:

„Forhandlingerne om et udvidet nordisk samarbejde kan genoptages, hvis Danmark og Norge ikke kommer med i fællesmarkedet, sagde den finske statsminister Toivo Aura tirsdag. Aura tilføjede, at Finland trak sig ud af Nordekløden, da man opdagede, at Danmark og Norge betragtede planen som en mellemstation for deres overgang til EF. Statsministeren ventede ikke, at en ny forhandlingssituation ville opstå, men skulle det ske, ville det være underligt, om Finland ikke udnyttede den, sagde Aura.

Aura, der talte i industriforeningen i Helsingfors, sagde, at hans erklæring om Nordek i et nyligt fjernsynsinterview med de nordiske regeringschefer var blevet revet ud af sin sammenhæng. Han sagde videre, at det beroede på en fejltagelse, når bl. a. sovjetiske journalister hævdede, at selv en frihandelsaftale ville være i strid med finsk politik.“

Det er den seneste officielle udtalelse, vi har fra Finland, og den er vel tydelig nok. Det afhænger altså af Danmark og Norge, om vi vil vælge det nordiske alternativ.

Hvad Norge angår, siger statsministeren, er det rigtigt, at socialdemokratiet har en beslutning om, at hvis Norge mod forventning ikke skulle komme ind i fællesmarkedet, kræver det en ny overvejelse og derefter afgørelse. Det glæder mig, at statsministeren vedstår dette. Men så må jeg tillade mig at gøre opmærksom på, at den norske afgørelse falder i stortinget, hvis regeringen i Norge overhovedet kommer med forslag i stortinget — regeringen kan jo selv droppe sagen. Det vil sige, at vi ikke kan træffe afgørelse, før stortinget har truffet sin afgørelse, og skal der være folkeafstemning i Norge, bliver det en forberedende, rådgivende folkeafstemning, som kommer før stortingets behandling. Altså må den danske afgørelse, hvis statsministeren mener det, han her siger, vente, til vi har den norske afgørelse.

Men så må det naturligvis være fuldstændig forkert, hvad handelsministeren ved en